

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy óra	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 278. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét, illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A reklám-körut megkezdése.

Nagybecskerek, november 7.

—á— Miután úgy látszik, egyik szélsőbali árnyalat sem foghatta le kizárólag a magának, összeállt mindakettő s együtt rendezik Kossuth Ferencz körutazását a párt megfogyaokozott tekintélyének fölírissítésére, megkopott népszerűségének megújítására.

A fiatal Kossuth körúja, melyet Czegléden kezdett meg, valóban nem egyéb, mint a szélsőbal kétségbeesett öndicsőítési kísérlete. E menetnél az öreg Kossuth neve — melylyel már életében annyi visszaélést üztek — a korteszászóló, s az ifju Kossuth pedig a reklám-kocsi vonásának szerepére beugratott igás erő. Kár s önmaga iránt elkövetett nagy hiba volt pedig, hogy beugratni engedte magát a párttaktikai műveletbe: e hiba keserűen megbosszulhatja magát.

A nép előtt, a beavatatlanok tömegei előtt úgy tűnik fel a dolog, hogy Kossuth Ferencz akarja a köruton elfogadni a nemzet hódolatát. A magyar nép pedig, még tömegeiben is józan ítéllettel bír, melyet hosszú időre megtéveszteni nem lehet az igazság dolgában. Az igazság pedig — s azt az ifju Kossuth, mint világjárt eszes ember maga is legjobban megítélheti, — hogy valóban csekély egyéniség az, ki még semmi egyéb, mint apjának törvényes fia. Lehet, s mondják is, hogy idővel Kossuth Ferenczből egyéb is válik, tehetségei feljogosítottak bennünket arra, hogy tőle a hazára, nemzetre nézve hasznos tetteket várhassunk. De hát ma még politikai tekintetben semmi, ezt tudja minden ember; eszes mérnök, egy gyár igazgatója, amilyen szép Magyarországon

elég van, politikai nagyravágyás nélkül, akik azonban belátják, hogy ha megváltó politikusok gyanánt akarnak ünnepeket magukat a nép által, előbb megváltó tényeket kellene végrehajtaniok. E könyvszerűség alól Kossuth fia sincs kivéve s így ha ő mégis ily diadalmi körútra megy, oly színben tűnik fel a nép előtt, mintha ő még csak ezután következendő tényeit s esetleg bekövetkezendő érdemeit már előre akarná ünnepeket, egy még nem létező tőkének kamatait naiv módon már most behajtani. S a mulhatlanul bekövetkező észrevevés a nép körében keserűesen megbosszulhatja magát Kossuth Ferenczen.

Ezt észreveheti, beláthatja maga is. De hát csak az ő baja, ha a szélsőbal reklámszükségletének felültetni engedte magát. E tisztelt párt már úgy látszik végleg lemondott saját elvei hódító-képességének reményéről s mindent a Kossuth-név varázsától vár. Most megteszi a régi varázsos névvel érkező új jövevényt pártvezérnek a Kossuth-büv praetendensének — s őt felhasználva valóságos országfelháborítási célzattal bíró orgiákat rendez a kiegyezés ellen, s az őt körülvevő ifju öreg stréberek a Kossuth-név egykori nagy fényét akarják újra felragyogtatni, hogy abban ők — mertett mandátumaikkal s megmentett képviselői évjövedelmükkel — sütkérezhessenek. Kossuth Ferencz lemondott apja dinasztia-ellenes elvéről, s ezek őt mégis annak színeiben hordják körül!

Vigyázzon a magyar nép s ne menjen bele a demonstrációkba; ezeket a trón előtt már is gyanakodva s kárörvendve nagyiják ellenségeink, ne idézze elő, hogy e gyanúsító árulkodások a valóság némi formáját is elnyerhessék. A

trón s a nemzet közti egyetértés gyümölcseit kezdjük élvezni már, ne engedjük, hogy az éretlenség s gonoszság demonstrációja miatt azok veszendőbe menjenek.

Hírek a fuzióról Mennyire eltérők a pártok fuzióról keringő hírek, legjobban bizonyítja a „Correspondenz de Pest“ ma érkezett levele, mely a szabadelvű párt egyik vezető tagjának nyilatkozatára reflektálva a következőket mondja:

E hírek oka egyszerűen abban van, hogy azon a részen, a mely az egyházpolitikai kérdésben egyenes ellenmondásba helyezkedett a nemzet reformbarát akaratával, most más nevet szeretnének adni a szabadelvű párt önálló névadásának. Ezzel azonban mit sem változtatnak a tényen, hogy azoknak az ellenzéki képviselőnek a választói is, a kik a reformok ellen szavaztak, határozottan a reformok mellett nyilatkoznak, melyek legközelebb már szentesíteni is fognak; hogy továbbá ugyanezen ellenzéki választók a szabadelvű párt és e kérdésben vele egy véleményen levő ellenzéki elvtársak által sürgősen követelt közigazgatási reform szükséges volta mellett foglalnak állást. Tehát csak a következő, a további parlamenti működésre örvendetes tényeket lehet konstatálni. Választóik akaratának megfelelőleg a szabadelvű pártba visszatérnek az egyházpolitikai kérdés miatt ideiglenesen kilépett képviselők. Ezenkívül más, eddig párton kívüli, de szabadelvű érzelmi képviselők belépése is erősíteni fogja a szabadelvű pártot mindenestre biztosított önálló függetlenségében. Egyes nemzeti párti képviselők mennyiben vesznek részt a maguk részéről a pártviszonyok elkerülhetlen, természetes megváltozásában: erre nézve a nemzeti pártból kilépett képviselők saját nyilatkozatai feleslegessé tesznek minden kommentárt.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Találkozás.

— Irta: Tóth Dezső. —

Esik. Az ég már sose tisztul ki talán, nap-sugár a tájra sose ereszkedik. Egy néhány veréb dideregve huzza össze magát az eresz alatt; néha néha kidugják a tömpe fejüket, de amint egy kővér esőcsepp éri, visszakapják nyomban . . . csirip . . . csirip . . .

A földjeim is úgy cselekszenek most, mint ezek a szürkecsuhás madarak; megbujnak a csendes falusi házikóban s be nem mozdulnának a városba egy kis világot se. Szinte megcsodáltam hát Gyömbér Péter uramat, mikor peczkes, kirugó lépésekkel ott kocogott előttem az utca kövezetén. Nem nézett hátra, se oldalt, csak ment egyenes irányban. A furfangos öreg Gyömbér Pétert látva, megújodtak lelkemben a már rég göröngy alatt nyugvó falusi emlékek sorra. Ime, a falumból egy darab — ember! — nagy sor az ilyenkor, mikor a hosszantartó esőzés jobban megrontja az utakat, mint akármelyik tudományos inzsellér. Nyomon követtem a földit, az egyik fordulónál elértem s megszólítottam.

— Hé, hallja csak, Gyömbér uram!

Megállott. Testbéli súlyát az egyik lábán nyugtatta s a másikat parádésan előre lökte. Aztán réám nézett a szemével hosszasan és csudálkozva, aztán a kucmája felé nyulált a kezeivel.

— Ejnye, ni, ki is volna az ur? — motyogta — pedig már láttam valamikor.

Látott-e? de igen is sokszor. Az anyámnál volt faragó-gazda s a drága szerszámfából, ha szépen megkértük, kis kocsit faragott nekem, kis

teknőt a hugomnak. Gyömbér volt az udvari játékszer készítő. Egy pár pipa dohányért igen szépen eljutta számolni az elcsaklizott szerszám-fát. S értett hozzá, hegyan kell feldicsélni a készítőjeit, akármelyik élelmes portékás se tette volna ezt különben.

— Ez a kocsi a legjobb bükkfa, kis ifur; ilyenben csak a hercegisasszonyok, meg a hercegurfik járnak. De ha abból a dohányból hozna egy pár marokra valót, a mit a nagy ur is csak vasárnaponként szí, hát megcsinálnám hintónak, olyan hintónak, akivel a királyfiak szoktak kimeenni a rétre, mikor megnézik a szénagyűjtőket.

Hát ilyen nevezetes egyéniség volt akkor-tájt Gyömbér. De fordult, zökkent az idő kereké s ime most réám sem ismer. Megmondtam a nevemet. Hirtelen lobokta fejéről a kucsmát s felkiáltott:

— Ejha! — de rövid az emlékezésem; pedig hiszen rá ismerhettem volna, mert igen formit az öreg urhoz.

A kezeitavigtörülte a nadrágszárán s felém nyujtotta. Paroláztunk.

— Hát mi járatban van itt? — kérdém.

— Egy kis életet hoztam eladóra. Kell a pénz! Hanem megviselt az ut, kérem assan; czudarul megviselt. Engem is, meg a vonósaimat is.

Lassan kezdett a beszédbe, de kis vártatva már igen hangosan zakatolt a pitilje. Hogy amióta nem látott, hát négy araszot is nöbettem, hogy a bajszom állása kívánatos az asszonynépek, hogy a ruhám módosabban van csinálva, mint amiket odahaza a kurta Keszeg szabó készít. Pedig hát az ruházza a tisztelendő urat is, meg a mester urat is, hát csak konyithat valamit a

mesterség'hez! Hanem a város az még is csak más! A város! . . .

Nagyokat bölintott a fejével s a kezeit hirtelen a kucsmájához emelte. Tisztességtudóan emlékezett a városról, az abban lakókról, kikről ő csak hírből tud valamit, mert nem fér a természetéhez, hogy gyakorta mázskáljon holmi magastornyú, hosszú keményü helyeken. Nem is igen igazodik el bennük, csak böklál, mint az utját tévesztett. Szerencséje, hogy ismerőse akadt. Mégis jó az Isten! — mikor szükségben van az ember, rendesen lenyujtja hozzá a kezét!

Az egyik ház előtt megálltunk. A ház közepéről sárgára mázolt ajtó bámészkodott reánk; Gyömbér Péter jelentőségteljes tekintetű vetett a gyaluforgácsra s megnyilatkozott.

— Most látom, hogy itt is csak olyannal hivatgatják az embert, mint minálunk.

Élerttettem a kerülését, de nem szóltam. Gyömbér nem hagyta annyiba.

— Ha nem tiltaná a fáradsága, — mondta — beléphetnénk. Megtehetné az irántam való barátságból.

Szerette az öreg a bort teljes életében mindig. Nincs is párja a becsületes italnak. Hol kezessé teszi az embert, hol rebolucziót csinál a lelkében. A változás okáért mindakettő hasznos.

Azt tartotta Gyömbér ivásközben is, ivás után is. Csak bor mellett tudott felvidülni s ha kedvére italozhatott, előkotorázta az emlékezetéből a régi meséket, a régi nótákat. Még most is hallom, amint egyszer könyörgés után nagy igyekezettel oktatta a legényeket a híres Perczel Mórcaz nótájára. Nem is énekelte, inkább csak szaporázta:

Zug az erdő, zug a bokor, ugyan mi zugatja,
Talan bizony Perczel Mórcaz a lovát ugratja?

Hivatalos melléklet nélkül.

HIREK.

Tájékoztató.

November 12. Közigazgatási bizottsági ülés.

November 14. A magyar olvasó-kör hangversenye.

November 15-18. Országos vásár.

A gőzfürdő naponta reggel 5 órától nyitva van, nők részére kedden és pénteken délután.

— **Elhalasztott ülések.** Ugy a közigazgatási bizottság, mint a gazdasági bizottság ülései, melyek e hó 12-ére voltak kitűzve, Rónay Jenő főispán elutazása folytán folyó hó 14-ére halasztották el.

— **Gazdasági tudósítók.** A földművelésügyi m. kir. miniszter báró Gudenusz Béla ivándai lakost, Torontálmegye párdányi, Vadler Nándor csenei lakost és szakaszmérnököt pedig a csenei járásra nézve, az állandó gazdasági tudósítói tisztelettel bízta meg.

— **Ormós Zsigmond állapotáról** a „Dél-magyarországi Közlöny“ a következőket írja: Ormós Zsigmond állapotában ma némi javulás mutatkozik, a mennyiben a beteg nyugodtabb, egyeseket szobájába is bocsát. Fogadta ma és felismerte Vimmer Józsefet és dr. Stepper Vilmos orvost, kikkel keveset, de összefüggés nélkül, beszélt. Ma délig nem voltak nyomai a minapi rohamoknak, ezért környezete elhalasztotta a betegnek Budapestre való szállítását. A Schwartzert féle intézetben egyébként a beteg felvételére megtörténtek az előkészületek.

— **Esküvő.** Folyó hó 8-án, csütörtökön, Nagyikindán vezeti oltárhoz Karas Miklós botosi áll. népiskolai tanító Wilovszky Pulcsi, ugyancsak botosi áll. népiskolai tanítónőt, Wilovszky János, volt nagyikindai községi jegyző leányát.

— **Magyar kör.** Vettük a következő értesítést: A magyar olvasó-kör által Mikszáth Kálmán országgyűlési képviselő ur szives közreműködésével folyó hó 14-én, a kaszinó összes termeiben rendezendő nagy hangversenyének műsora már végleg megállapított, az alább között részletszámaival. Ez estélyre a meghívók már kinyomattak s a mai nappal annak szétküldése is megkezdett. Az estélyen csak is e meghívók alapján lehet megjelenni; azonban, mivel a meghívandók nagyszámu névsora csak tollba mondás útján lett megállapítva, lehetlenség kikerülni, hogy egyesek, dacára a nagy elővigyázatnak és szigorú körültekintésnek, a névsorból ki ne maradtak volna. Ez okból tehát tisztelettel kérjük mindazokat, kik téves elnézésből e hó 11-ig meghívót nem kapnak, de arra

Hajtott termete kiegyenesült erre a nótára s a csizmája sarkával ütötte hozzá a taktust. De hiába tanitgatta a legényeket, nehéz fejük volt azoknak ehhez. Gyömbér Péter szívét elöntötte a keserűség.

— Megromlott a magyar virtus, panaszkodta — nem kell már a mostaniaknak vitézlő régi nótá! inkább csak olyan hopp Sári, hej Kati! . . .

Ez jutott eszembe, mikor meghallottam Gyömbérnek a gyaluforgács felé röpitett sóhaját.

— No jöjjön be — mondta — az én kedvemért, az irántam való barátságért.

S ezt az utóbbi szót nyomatékkal mondta. Bementünk. Egy félre sarokban huzódunk meg. A korcsmáros bort hozott. Idei karcos volt, de már tiszta mint a kristály.

— Az Isten éltesse! — szólt Gyömbér s kocsintásra emelte a poharát. Fenéig hajtotta s mosolygós gömbölyű képe elborult.

— Most jut eszembe, igaz is! Lássa csak milyen feledékeny is az ember. Nem csuda! Az idén értem meg ötvenedszer a krumplikapálást.

Gyömbér Péter fontoskodó arczczal nézett reám.

— Nagy újság történt nálunk; mióta az eszemet tudom, még ilyen nem esett a faluban. Talán hallotta is már?

— Nem én! — mondtam, — ugyan mi lehet az a nagy újság Gyömbér?

— Zsidókékre került a falu korcsmája. Arendába adták; a község nem bírta volna különben.

Országra szóló esemény volt ez Gyömbér szemében s igen csudálkozott rajta, hogy én még nem tudok felőle.

— Enyje no, pedig én az gondoltam, hogy minden hozzánk valóit megtudósítanak arról.

Hirtelen felém fordult s nagy titkosan sugta:

igényt tartanak, Weiss Izidor, Romkay Nándor vagy Klacsó Károly urak valamelyikéhez fordulni sziveskedjenek, a hol e meghívók készséggel ki fognak állíttatni.

Együttal mély tisztelettel felkérjük azon hölgyeket is, kik még gyűjtő-ívük birtokában vannak, hogy a végleszámlás akadálytalanul, mielőbb megejthető legyen, ez ivatek Weiss Izidor urhoz haladéktalanul beküldeni kegyeskedjenek.

A meghívókban is között műsor következő:

1. „Fohász“ Huber Károlytól. Előadja Nocker János ur vezetése mellett a dalkör. Zongorán kíséri Ripka Armin ur, physharmoniumon Kokits János ur.

2. „Madárfészek a templomban“ Hugó Victortól. Magyarra fordította Szász Károly. Szavalja Billitz Malvin kisasszony.

3. „Raphodia II. szám“ Liszt Ferencztől. Zongorán előadja Kokits Elza k. a

4. „Ave Maria“ Paraszbecsület dalműből, P. Mascagnitól. Éneklő Láng Ferenczné urhölgy. Zongorán kíséri Ripka Armin ur és physharmoniumon Kokits János ur.

5. „Felolvasás.“ Irtó és felolvassa Mikszáth Kálmán ur.

A hangverseny végétével közvetlen kezdődik a tombola-járék s ezután a zánkörü táncvizigalom.

A rendezőség.

— **Néma képlet.** Vettük a következő sorokat: Tisztelettel teikérem azokat, kik Munkácsy Mihály honfoglalása című néma képletben részt óhajtanak venni, sziveskedjenek a színháznál előírottá jelentkezni. Kövi Ede.

— **A kikindai közevetvám.** A „Magyarország“ mai számában olvassuk, hogy a kereskedelemügyi miniszteriumnak a gözmalom közevet-vámmentessége tárgyában kiadott rendelete mult hó 23-ika óta nyugszik a vármegyházán. Magunk is érdeklődvén ezen érdekes ügydarab iránt, ma utána járunk, megtudandók, mit is mond a miniszter ur pro gözmalom és contra Kikinda. De hiába kutattunk, hiába kerestünk, a rendelet már nincs itt, hanem mint értesülünk, Daniel alispán visszaküldte a kereskedelemügyi-miniszterhez. S most már teljes joggal reménykedhetnek a kikindaiak, hogy az igazság mérlege az ő oldalukon lesz nehezebb és nem a gözmaloménál.

— **Megjutalmazott tanítók.** Jókai Mór tudvalevőleg nagyobb alapítványt tett pár évvel ezelőt, hogy annak kamataiból oly tanítókat jutalmazzanak, a kik a magyar nyelvet az oraviczai kerületben nagy sikerrel tanítják. A közoktatásügyi miniszter most döntött az ado-

— Egy kis hiba is volt a háznál. Majd csak nem temettünk.

— Nyavalyába esett valaki talán?

— De még milyenbe! A Flóri, a fiam csinált valamelyes bolondságot. A bucsun jött össze kurta Keszeg Palival. Régi sorsuk volt, amit már régen szereztek egymásnak. Nem tudom hogyan történt, hogyan nem, a Kurta Keszeg pajtásai megvérezték Flórit. Olyan szurást ejtettek rajta, ami után három hétig nyomta az ágyát. A ruháját is összerongyolták, az ujdona új rá más csizmáját is összehasogatták. No, hanem meg is szidtam a gyereket, hogy nem tudott jobban vigyázni a — csizmájára!

Még beszélt egyet-mást Gyömbér, de a tekintetéből észrevettem, hogy már nem igen mesz-sze van attól a percztől, melyben eszébe jut a zugó erdő, zugó bokor, meg a lovát ugrató híres Perczel Móricz. Jónak láttam fizetni.

Ő is belenyúl a mellesébe s óvatosan elő huzta onnét a bugyelárist. Az asztal alatt két kézre fogta s sámolgatta a pénzét. Egyszerre csak elkészült a számadással s egy marék apró pénzt zsugorgatott az asztal fölött a márkában.

— Korcsmáros ur! — szólt éles hangon fizetség lesz.

— Ne bántsa, Gyömbér, már én kifizettem!

— Az enyémet is? — kérdezte aztán, pedig jól tudta a vén kujon, hogy azt is.

— Persze, csak nem haragszik talán érte?

— Haragudni? — dehogynem! hanem hát nem szolgáltam rá semmivel!

— Hát a barátság, Gyömbér? — mondtam neki vigasztalólag.

— Az ám! — hiszen az se kutya! — felelt megnyugodva és reménykedve az öreg s e kijelentésre sebtben kiitta a poharát s tele hozatta megint.

mányozás ügyében, s e szerint a 200-200 frtos jutalmakat az oraviczai r. kath. apaczák iskolájának, Glanz Julia oraviczai társulati óvónőnek s Huszár Imre stájerlaci társulati néptanítónak utalványozta ki.

— **Szegény gyermekek öröme.** A tegnapi szini előadásnak, amelyről lapunk más helyén tudósítunk, s amely tudvalevőleg jótékony célra, a nagybecskereki szegény gyermekek felruházására szánt alap gyarapítására rendeztetett, mint értesülünk, 235 frt volt a nyers bevétele. A 48 forintot tevő költség levonása után fennmaradó 187 frtból Fűredi színigazgató a megállapított felejtővel megoldva, 100 frtot engedett át a szegényalap javára. A szép eredményért Loga v. alkaptány buzgóságát és Fűredi előzékenységét egyaránt illeti az elismerés.

— **Színészet Törökbecsén.** Jakabffy szintársulata e napokban kezdi működését Törökbecsén. A társulat volt már egy ízben T. Becsén s akkor igen jó emlékeket hagyott hátra.

— **Az új bányakapitány.** Oraviczáról szóló értesülésünk szerint a megőrült Mészáros Aurél bányakapitány helyébe Balajthy Barnabás zágrabi bányakapitányt nevezték ki.

— **A kitiltott Pester Lloyd.** Mint a Hazánk belgrádi levelezője jelenti, a szerb minisztertanács a „Pester Lloyd“-tól a postai szállítását egész Szerbia területére megvonta. Ezen határozatának meghozatalára a szerb minisztertanácsot, mint bennünket értesítenek, azon körülmény indította, hogy a P. L., mely a haladó-párti miniszterium uralma alatt dicséretet dicséretre halmozott s Szerbia mellett mindig kész volt hangulatot csinálni, most, hogy a „Miklós kápiár“ vette kezébe e szomszéd állam kormányát, egyre-másra támad s izgat az ottani jelenlegi állapotok ellen. A P. L.-ot ezzel rövid idő alatt a második Balkan államból tiltották ki, mert mint tudva van, Bulgária is elzárta előtte sorompóit.

— **Templomrablás.** Mint Orsováról írják, ismeretlen tettesek a mult éjjei betörték az ottani gör. kei. templomba, ahonnan számos érték-tárgyat és a templomban feltalált összes pénzeket elvitték. Az ellopott tárgyak között van néhány igen értékes oltárterítő is.

— **Öngyilkos lelkész.** E napokban Hobbart szépevármegyei község rom. kath. lelkésze — ki 30 év óta vezette a rája bizott egyház-közseget — beugrott a kutba. Reggel találtak meg holttestét a 9 öl mély kutban, melynek kaváján feküdt az öngyilkos pap kalapja és pipája. Öngyilkosságának okát nem tudják, de valószínűleg elmezavarban követte el tettét. A köztisztviselőben álló lelkész este, a halottak napján, még rendesen elvégezte az istentiszteletet. Nővére három év előtt ugyanabba a kutba ölte magát.

— **A táncmester fogai.** A törökbecsei legzsöngébb fiatalágnak buzgó táncmestere mód felett elkeseredett azon, hogy tanítványait az ujjain is végigsorolhatja. Az elkeseredésnek már Noé apák idejében is csak egyetlen orvossága volt: a bor. A táncmester, ki nagy tisztelője volt Noénak, szintén ehhez az orvossághoz folyamodott és több pohár bortivott meg, mint a hány tanítványa volt. Ennek természetes következménye az volt, hogy a tánc boldogtalan mestere — becsipett. A bortól becsipett emberek tudvalevőleg mind operaénekeseknek képzelik magukat és a legesodálatsabb hangokba öntik bele féktelen jókedvüket. A táncmester ur bora azonban nem volt tiszta bor. Ezt az bizonyítja, hogy a táncmester ur a helyett, hogy operaénekesnek csapott volna föl, mindjobban lehorgasztotta fejét, míg végre az odakoppant a kemény tölgýfaasztalhoz. A táncmester ur ekkor az asztaltól fel, — az ablaktól pedig leugrott azzal az elhatározott szándékkal, hogy nyakát törí. De csak — fogai törték ki. A kis tanítványok nagyon megsajnálták tánczitanító bácajukat s hogy jobb kedvre hangolják, gyűjtést és tánczestét rendeztek. A gyűjtés, nemkülönben a multság is jól sikerült s a táncmester ur most — megcsinálathatja a fogait.

— **A kupé halottja.** Fővárosi levelezőnk írja: Mikor tegnap a kalauz a Fülel felől érkező vonatot végigjárta, egy másodosztályu szakaszban vértócsában talált egy közös hadseregbeli kapitányt. Mellette hevert a földön hatlövetű revolvere. A kalauz azonnal jelentést tett az állomás főnökségének, mely viszont a katonai hatóságot értesítette rögtön az esetről. A helyszínen nemsokára megjelent a kiküldött katonai bizottság, hogy a vizsgálatot megejtse és jegyzőkönyvet vegyen fel. A vizsgálat kiderítette, hogy az öngyilkos Kubás János kapitány

a losonci 25-ik gyalogezredből. A mellette levő revolverrel oltotta ki életét, melynek golyója jobb halántékába furódott és rögtönös halált okozott. Az öngyilkost átszállították a 17. sz. helyőrségi kórházba, hol holnap boncolják fel. A kapitány öngyilkosságának okát eddig még nem tudják. A losonci ezredparancsnokságot táviratilag értesítették Kubás öngyilkosságáról. Kubás holttestét nagy katonai pompával temetik el. A temetésre a losonci ezred két szakaszát ki- rendelték. Az öngyilkosság tárgyában a vizsgál- latot Paulics hadbíró vezeti.

— **Kártyán nyert asszony.** Érdekes válópör foglalkoztatja Ujvidék város pletykát szerető közönségét. F. báró bizonyára olvasta, sőt talán szavalt is Kiss József Gedővár asszonya ezimű balladáját, mert Gedő Simon példája után indulva ő is egy kártyalaprú tette fel hiteseleését. Gedővár asszonyát tudvalevőleg a füleki gróf nyerte el, F. báró feleségét pedig A., a ki se nem füleki, se nem gróf. F. báróné sem tökéletes hasonmása Gedővár asszonyának, a ki leeresztett sisakkal férfi gyanánt vivott meg a füleki gróffal és esett el annak csapásai alatt. F. báróné ugyanis modern asszony és semmit sem ad a lovagkor regényes szerelmi történeteire. Nem vivott tehát párbajt sem a férjével, sem azzal, a ki őt kártyán elnyerte, hanem e helyet — beadta a válópört férje, F. báró ellen, hogy törvényesen egybekelhesse A.-val. Az is érdekes a dologban, hogy A. nagybátyja jóvendőbeli feleségének, F. bárónénak.

— **Felgyógyult öngyilkosjelölt.** Közölték annak idején, hogy Schlezinger M. becskerekki kereskedő a kikiindai Nemzeti szállóban öngyilkossági szándékkal golyót röpített a fejébe. Az életunt a kórházba vitették, a honnan több heti gondos ápolás után tegnap került ki egészen meggyógyulva. A golyó ugyan a fejében maradt, egyébként azonban Schlezingernek semmi baja.

— **Szönyeg-árverés.** Említettük, hogy a szönyegtanműhely visszamaradt szönyegei e hó 12-én önkéntes árverésen fognak eladni. Tudatjuk az érdeklődőkkel, hogy ezen árverés f. hó 14-ére halasztott el.

— **A honvédségi adlatás szemléje.** Forinyák Gyula altábornagy, honvédségi adlatás, mint azt tegnap már jeleztük, ma délelben Pancsova felől Nagybecskerekre érkezett. Az adlatás, akinek kíséretében Janky altábornagy kerületi parancsnok, Surányi alezredes és egy parancsörtsz voltak, a Rózsa szállóba hajtatott, a hol nemsokára az itt állomásozó honvédszázalaj tisztikara Straubert őrnagy, a 29. gyalogezred 2. zászlójának tisztikara pedig Jahoda őrnagy vezetése alatt tisztelgett. Délután az adlatás szemlét tartott a gyakorlóterre kivonult honvédszázalaj fölött.

— **Idény ujdonságok** női konfekciókban, u. m.: felöltők kiváló finom kiállítás és nagy választékban, sapkák, gallérok, körköpenyek, bundák, leányköpenyek és kabátok, selyem- és szövetszubbonyok, szörme garnitúrák, sapkák, karmantyuk és gallérok, valamennyi gazdag választékban; kész uri-, fiú- és gyermekruhák, mindmégannyi solid készítmény u. m.: uri felöltők, menosikoff, téli kabát, guba, bunda, lábzsák, salonruhák, vadász- és korcsolya-, gazdasági- és üzletisaccok, nadrágok és mellények, livrék és egyenruhák, gyermekruhákban, menosikoff, téli kabát, saccok és nadrágok. Mind-ezen tárgyak mérték után is készíttetnek, mely czélből nagy szövetkészlet áll rendelkezésre. E téren szükségleteinek beszerzésére ajánljuk a nagyérdemű közönségnek a „Kovács Gedeon” féle üzletet, mint hol minden egyes ruhadarabon a legalacsonyabb szabott ár olvasható.

Színház.

Mongodin ur felesége.

Az erénydíjra érdemes hölgyek kiszemelésében fáradozó egyetel tiszteletreméltó elnöknője, a kés ismeretes históriájának bűsnője, Mongodin ur felesége, tegnap szakított az egyetel tradícióival. A fentközlirt egyetel ugyanis jó ideje ugyszólván csak teng, teng pedig nem az anyagiakban való szűkölködés, hanem, mint a rossz nyelvek mondják, működési körletének aggasztó megcsappanása mián. A bizottság ugyan lankadatlanul fáradozik a kiszemelésben, de az erénydíjra érdemes hölgyek csak nem kerülnek elő abból a jótékony homályból, amelynek áthatlan sűrűjébe szerénységük készti.

Ilyen válságos körülmények között érhető az egyetel elnöknő merész elhatározása, amelylyel ha nem is a sutba dobva, de egyelőre a szegre akasztva az egyetel egyébként tiszteletreméltó tradícióit, a jótékonyágnak állott ideiglenesen a szolgálatába. A tisztes matronának Loga Szilárd, a szegények rettegett gyűjtőives pártfogója segédkezett legújabb vállalkozásában, a komaságot meg a sokoldalú Fűredi vállalta magára. A derék trias vállvetett fáradozása meg is termette a gyümölcsöt: kerek száz forint dagasztja a nagybecskerekki szegény gyermekek tarsolyát. A jótékonyág oltárán való áldozatra megjelent közönség meg cserébe kapott olyan egészséges emócióit, amit csak az a szivből jövő kaszagás okozhat, aminő a Mongodin ur felesége előadásának nyomán mulhatatlanul megrengeti a színház falait. S ha az előadás egy némely érezhető gyengéi, — mert hát mi türelesség, tavaly sokkal jobban adták a darabot, — nagyon gyakran meg is csappantotta soknak a figyelmét, uzsora kamattal megtoldott kárpótlást találtak abban az igazán gyönyörű látványban, amit a tömött páholsorok városi szépeink csaknem teljes számban megjelent elítéljével nyújtottak. Ferenczy Mongodinja nagyon gyöngye alakítás volt: nemesak hogy messze mögötte maradt Szilágyinak, akinek legjobbj szerepe volt, hanem egyáltalán nyilvánvalóvá tette, hogy nagyobb szerepekre nem termett. Mókáiból ugyan, amelyek epizód szerepeiben a felsőbb régiók roppant tetszésének biztos zálogai, ezuttal dícséretes önmegtartózkodással csak igen keveset nyújtott, az azonban, ami a sokszor ismételtelen mókák levonása után színi tudásaként jelentkeznek, nagyon kevés hozzá, hogy alakító képességéről valamit tartani lehessen: nem marad más, mint éppen csak komikus alakja és hanghordozása, amely utóbbinak a hatását meg mértéktelen hadarása silányítja tönkre. Holéczi Ilona néhány remek öltözékével keltett feltűnést: a kisasszony tegnap különben is sok szépet mutatott, ami a plasztika bámulónak a meglepetés ahlját esalta ajkára. Kövíné rekedtsége daczára elég ügyesen, Kápolnay Irén meg Könyves pedig teljesen megfelelően oldotta meg feladatát.

K.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése november 7-én.)

Budapest, nov. 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bánffy elnök indítványozza, fejezze ki a ház a czár, királyunk barátja halálán való részvétét. Mialatt az elnök indítványát előadja, a szélsőbalról izgatott közbekiáltások röppenek feléje:

— Tyrannus, autokrata!

— Csókoljuk meg a korbácsot!

Thaly Kálmán ellene, Horánszky és gróf Batthányi Tivadar mellett vannak az indítványnak, amelyet a ház ezokután nagy többséggel el is fogadott. Serbán Miklós interpellációja tejezte be az ülést. Az interpelláció sürgeti a balázsfalvi román érsekség betöltését és okát kérdi a nagyszabeni román konferencia meg nem engedésének.

Héderváry a helyzetről.

Budapest, nov. 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Gróf Héderváry-Khuent, a horvát bánt meginterviewolta a „P. N.” egy munkatársa. A bán semmi okot se lát rá, hogy ő felsége megtagadja a reformjavaslatoktól a szentesítést: válságról Héderváry mit sem tud. Kossuth Ferencz szereplése senkit meg nem rémithet, a hazai viszonyokat nem ismeri s a nemzet nem fogadhatja vezetőjének. Körutját nem tartja alkal-

masnak politikai súlya növelésére. Hogy a sajtó mégis annyit foglal-kozik Kossuth Ferencz személyével, ezt párttaktikai okok magyarázzák, szükség rá nem volna. A fuziót akár Apponyival, akár pedig a kilépettek csoportjával szükségesnek tartja. Azt hiszi, csak a kedvező momentumra várnak

Rainer főherczeg balesete.

Budapest, nov. 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Badenből telegrafálják, hogy az ott időző Rainer főherczeg lovaglás közben baleset érte. Lová nyughatatlankodott s a mikor a főherczeg megsarkantyuzta, lovasát ledobta magáról. A főherczegnek jelentéktelen zúzódásnál egyéb baja szerencsére nem történt.

Nyiltér.*)

Női ruhatere megnyitása.

Nagybecskerek és környéke igen tisztelt közönségének és nagyrabecsült vevőimnek tiszteletteljesen tudomására hozom, hogy a Hunyadi-utcában levő saját házamban, közvetlen szomszédságában az immár 1856. év óta fennálló uri-és női ruha konfekció üzletemnek, egy teljesen fővárosi mintára berendezett

eladó csarnokból, próbateremből és műhelyből álló

nőiruha-termet

nyitottam meg.

Ruhaszövetekben való összes ujdonságokkal, diszitő és selyemczikkkel dusan felszerelt raktáram, francia és angol mérvadó divatlapok, tapasztalt, szakszerűen képzett, kitting művezetőim, kik részint a legújabb műszerekkel ellátott műhelyem, részint pedig áruraktáram élén állanak, továbbá a hozzám szerződött fővárosi munkaerők lehetővé teszik, hogy e téren a legjobbat és legizlésebbet produkálva, sikeresen versenyezhessek a bécsi és budapesti konkurencziával. Ama biztos meggyőződésben, hogy a mélyen tisztelt közönség emez újabb vállalkozásomat is bizalmával tiszteli meg, melegen ajánlom azt a nagyrabecsült hölgyvilág figyelmébe.

Kiváló tisztelettel
Grünbaum Vilmos.

*) Az e rovat alatt közöltéért nem vállal felelősséget a szerk.

Nagybecskerekki városi színház.

Bérlet szünet. Idény-előadás 30.

Szerdán, 1894. november 7-én:

A HÁROM TESTŐR.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Herczeg Ferencz. (Rendező: Könyves J.)

Személyek:

Pollacsek, borkereskedő	—	—	Kövi Ede
Róza, neje	—	—	Holéczy Ilona
Liza, unokahuga	—	—	Kápolnai Irén
Rátky, a Vihar szerkesztője	—	—	Könyves Jenő
Floris báró, képviselő	—	—	Szebenyi A.
Kosniczky Kázmér, lovag	—	—	Ferenczy F.
Latorka, Pollacsek üzletvezetője	—	—	Lágh Jenő
Bálint, Pollacsek alkalmazottja	—	—	Dóll Henrik
Csernay, hírlapíró	—	—	Földvári József
Rigó, hírlapíró	—	—	Kiss J.
Hortovay	—	—	Vihary R.
Nagy	—	—	Hernády J.
Plébános	—	—	Pásztor J.
1-ső tánczrendező	—	—	Vihari Lajos
2-ik tánczrendező	—	—	Mikszay J.
Szerkesztőségi szolgáló	—	—	Kalocsai
Szobaleány	—	—	Makó Ersei

Az I-ső felv. történik a Pollacsek „Budavölgyi pinceszében”. II-ik felv. „Vihar” szerkesztőségében, III-ik felv. Pollacsek nyaralójában. Idő: Jelen.

Kedete fél 8 órakor.

Holnap csütörtökön színre kerül: „A szultán”.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

H i r d e t é s e k.

6856. szám. rk. 1894.

(804—1.

Rendelet.

Mindazok, akik gyulékony ásványolajokkal (petroleummal) akár nagyban akár kicsinyben kereskednek, az 1870. évi május hó 20-án 2970. szám alatt kelt belügyminiszteri rendeletben — ezen anyagok szállítására, tartására és kezelésére előirt alábbi szabályokat mindenben megtartani kötelesek és pedig:

1. Két métermázsánál több s legalább 30 Reaumur hőfoknál meggyulladó s égő ásványolajt csakis az alatt előirt raktárakban szabad tartani.

Ezen raktáraknak a lakott épületektől legalább 50 méternyi távolságban kell lenniök.

2. A raktáraknak, amelyekben gyulékony ásványolajok és egyéb gyulékony világítási szerek tartatnak, — oly mélyeknek kell lenniök, hogy azokból az olaj vagy gyulékony folyadék az utcára vagy udvarra és csatornába ki ne folyhasson; azonfölül ily helyiségeknek világosaknak kell lenniök s kisebb, egymástól tökéletesen elzárható helyiségekre osztandók fel és kívülről zárható vasajtókkal és vastáblákkal látandók el.

Az épületen villámhárító alkalmazandó.

3. Az ásványolaj raktárakat a tulajdonos vagy üzletvezető mindig elzárva köteles tartani és azokba a bemenet — ha szükséges — csak biztosító lámpával van megengedve.

4. Kereskedők, üzlethelyiségeikben vagy kézi raktáraikban az ásványolajból és egyéb bármi néven nevezett folyékony és gyulékony világítási szerekből legfeljebb két hordónyi (2.8 métermázsá) mennyiséget tarthatnak kéznél, de csakis jól elzárt áthatlan és a kipárolgást megakadályozó edényekben. Egyidejűleg feltétlenül megkívánatik, hogy azon üzlethelyiségekben, amelyekben ásványolaj tartatik, megfelelő mennyiségben homok vagy hamu készen tartassék, hogy annak segélyével a netán támadt tűz könnyebben elfojtható legyen.

Az ásványolaj raktárakban a dohányzás szigoruan tiltva van, ugyszintén gyufáknak használata is tilos.

Tűzvész kiütése esetén a raktárak minden nyílása bezárandó és földdel, ganajjal, homokkal vagy hamuval befödendő.

Jelen rendeletnek végrehajtására folyó évi **december hó 1-ig időhalasztást engedélyezek**, hogy ezen idő alatt az érdekelteknek alkalom nyujtassék arra, hogy a fent előirt ásványolaj raktárakat felállithassák és berendezhessék.

A jelen rendszabályok elleni kihágások — amennyiben a fennálló törvények szerint egyébként is nem fenyitendők — **200 frtig terjedhető pénzbírsággal; fizetés képtelenség esetén pedig 15 napig terjedhető elzárással büntetendők.**

Nagy-Becskereken, 1894. évi október hó 30-án.

Reitter,
rendőrkapitány.

309. sz. b. v. 1894.

(795—1.)

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi IX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a török-becsei tekintetes kir. járásbírótság 3361/1889. számú végzése által a szepesi XVI városi takarékpénztár mint végrehajtató javára **Boberity Vá-sza s Novák aracsi** lakosok ellen 20000 frt tőke, ennek 1887. év február hó 28. napjától számítandó 8% kamatai s eddig összesen 53 frt 27 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 1140 frtra becsült 120 drb. birka, 4 drb. ökör, 4 drb. tinó, 1 drb. tehén és 2 drb. koczából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4432. polg. 1894. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén vagyis Aracson a község házá-nál leendő eszközésére **1893. évi novem-**

ber hó 22-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.
Kelt Török-Becsen, 1894. évi október hó 17. napján.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

67811. sz. ki. 894.1

(799—22)

Hirdetmény.

Közhirrre tétetik, miszerint az 1895. évi rendes költségvetés elkészítettvén, az az 1886. évi XXII. t. cz. 125. és 128. §§. intézkedéseinek megfelelően, **folyó november hó 4-től 19-ig bezárólag a városi számvévőség hivatalos helyiségében közszemlére leendő kitéve, a hol is a hivatalos**

órák alatt (d. e. 9—12. és d. u. 3—6 óráig) a netáni észrevételek megtétele végett megtekinthető.

Nagy-Becskereken, 1894. évi november hó 2-án.

Krsztics János,
polgármester.

A néhai Heufeld Samu-féle házban két lakás három illetőleg négy szobából és megfelelő mellék-helyiségekkel azonnal kiadó. Közelebbit e lap kiadóhivatalában megtudhatni.

(801—122)

Nyomatott Pleitz Fer. Pál kiadónál Nagybecskereken.